

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Loven er tidligere ændret ved lov nr. 108 af 29. marts 1978, lov nr. 250 af 23. maj 1984, lov nr. 192 af 29. marts 1989, lov nr. 220 af 10. april 1991 og lov nr. 1085 af 23. december 1992.

Ved lov nr. 220 af 10. april 1991 om ændring af lov om levnedsmidler blev der i overensstemmelse med anbefalingerne i Finansministeriets betænkning nr. 1217 af marts 1991 om modernisering af levnedsmiddelkontrollen i Danmark tilvejebragt grundlag for en gebyrordning til finansiering af udgifterne ved levnedsmiddelkontrollen efter levnedsmiddeloven. Gebyrordningen blev indført med virkning fra den 1. januar 1992.

I maj 1992, blev der nedsat et tværministerielt udvalg under Finansministeriet med den opgave dels at vurdere de hidtidige erfaringer med gebyrordningen, herunder den af brancheorganisationerne fremførte kritik, dels at fremkomme med forslag både til en forenkling og effektivisering af levnedsmiddelkontrollen og til en ny gebyrordning.

Dette lovforslag, der er udarbejdet i tæt samarbejde med repræsentanter for Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner, bygger på principperne i en række af de anbefalinger, der er indeholdt i rapporten af juni 1992 fra Finansministeriets ovennævnte udvalg.

Lovforslaget indeholder forslag om ændring af levnedsmiddeloven på følgende områder:

- ændring af reglerne om gebyrordningen
- indførelse af økonomistyring i levnedsmiddelkontrollenhederne baseret på fælles regnskabsprincipper
- ophævelse af godkendelsespligt og etablering af registreringsordning for visse virksomheder
- ophævelse af obligatorisk ejerskiftgodkendelse
- ændring af bestemmelse om myndighedernes adgang til at stille krav til virksomhedernes egenkontrol

Ny gebyrbestemmelse og etablering af økonomistyring

Efter den nugældende lov fastsættes gebyrerne for levnedsmiddelkontrollen centralt. Loven hviler på et princip om, at der for den enkelte virksomhed eller gruppe af virksomheder skal være en rimelig sammenhæng mellem kontrolbehov og betaling. Udgangspunktet for fastsættelsen af gebyrer har således været en faglig vurdering af det gennemsnitlige kontrolbehov inden for de forskellige grupper af virksomheder. Der er således ikke for den enkelte virksomhed nødvendigvis tale om en fuldstændig overensstemmelse mellem betaling og de faktiske kontrolomkostninger i forhold til netop denne virksomhed.

Efter lovforslaget overlades det nu til kommunalbestyrelsen at fastsætte gebyrets størrelse på grundlag af de omkostninger, der er forbundet med kontrollen af den enkelte virksomhed. Der vil efter lovforslaget dog fra centralt hold skulle fastsættes et maksimum for størrelsen af det gebyr, der kan opkræves af virksomheder inden for de enkelte virksomhedskategorier. Det er hensigten at fastsætte maksimumsgebyret således, at det højst kan overstige det gebyr, der i dag betales af virksomheden efter de gældende regler, med 30 pct. Fastsættelse af maksimumsgebyret sker efter drøftelse med de kommunale parter.

Det årlige gebyr for den enkelte virksomhed fastsættes på baggrund af en årligt udarbejdet kontrolaktivitetsplan. Som nævnt kan det gebyrbeløb, der af kommunalbestyrelsen udmeldes til virksomhederne på grundlag af kontrolaktivitetsplanen, ikke overstige det fastsatte maksimumsbeløb.

Der kan dog opkræves et ekstragebyr, hvis forholdene i en virksomhed nødvendiggør kontrol udover det i kontrolaktivitetsplanen forudsatte. Maksimumsgrænsen kan således overskrides i tilfælde af konstaterede uregelmæssigheder. Der kan ligeledes ske en overskridelse af maksimumsgrænsen i tilfælde af særligt belastende kontrol.

Veldrevne virksomheder kommer således efter den nye ordning til at betale et mindre gebyr end mere kontrolkrævende virksomheder. Nogle virk-